

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Interpelacija

podpisanih poslancev do Nj. vzvišenosti g. ministra notranjih zadev in g. deželnoobrambenega ministra.

V 4. dan t. m. popoldne ob 3. uri bi imel biti v Slovenski Bistrici na Štajerskem zbor političnega društva „Slovensko društvo“ v ta namen, da imata poslanca tamošnjih kmetijskih občin priliko, poročati, kakor je običajno, svojim volilecem o svojem delovanju v deželni in državni zbor.

Ker se je smelo domnevati, da se snide veliko kmetijskih posestnikov in ker jih je v istini 300 do 400 k temu zboru prišlo, zdelo se je potrebno, da se kraj zborovanja, kakor navadno, tudi od zunaj označi.

Mislilo se je, da v to svrhu ni boljšega znaka, nego c. kr. avstrijska črno-žolta zastava, katera se je v jutro pred zborom razvila na strehi hiše, v kateri je imel biti zbor.

A c. kr. prapor ni še dolgo plapolal na omenjeni hiši, kar pride, kakor se je reklo po odredbi župana Slovenjo-Bistriškega tudi že c. kr. žandarmerija in ukaže, da se zastava takoj sname, ker bi utegnila povod dajati demonstracijam.

Zaman je bilo pokazivanje na cesarske barve, na pomen te zastave, ki vender na Štajerskem in sploh v Avstriji nikakor ne more biti prepovedana, ker je ob jednem prapor Najvišje dinastije, katero vender vsi narodi ljubijo.

Kljubu temu ostalo je pri ukazu in pretilo se je, da se zastava siloma sname, tako da bišnemu posestniku ni drugzga preostajalo, nego udati se sili in odstraniti cesarske barve.

To nečuvno postopanje da je podpisanim povod, do gospodov ministrov za notranje zadeve in za deželno obrambo staviti vprašanje:

1. Je li njima ta slučaj znan? in 2. Kaj mislite ukreniti, da se bode c. kr. avstrijska črno-žolta zastava na Štajerskem vsaj v bodoče brez ovir razvijati smela, da ne bode nevarnosti, da bi jo c. kr. žandarmerija, ki bi pomen tega prapora saj morala poznati, s pretenjem sile odstranjevala na tako sramotilen način za tiste, ki jo kvišku držé.

Na Dunaji v 8. dan maja 1884.

Raič. Dr. Vošnjak. Baron Gödel. Dr. vitez Tonkli. A. Obreza. V. Pfeifer. Dr. Poklukar. Klun. Nabergoj. Grof Margheri.

„Slovenskega društva“ zbor v Slovenski Bistrici.

(Dalje.)

G. I. Dečko nadaljuje:

Glejte in ravno tako je z nemškim. Ravno tako malo pa se naučijo slovenski otroci, če se tudi učitelj dan za dnevom nad njimi nemški znaša, ker ga ne razumejo. Slovenski treba otroku povedati, potem bode razumel, ter se kaj naučil.

Vsak pameten človek vidi torej, da ne velja, da bi v slovenskih šolah učitelj nemški poučeval, kajti potem se šolarji ne naučijo ne brati, ne računati, ne katekizma, pa tudi nemški ne.

Saj so bile nekdanj šole čisto nemške. In moške, ki so hodili v tiste šole, ne znajo nemški, pa še niti slovenski brati in pisati ne.

Na Koroškem vidimo ravno tisto. Tam so Slovenci tako nesrečni, da so jim Nemci same take šole urinili, kakeršne bi radi „šulvereinovci“. Ko hitro otrok v šolo pride, ne čuje drugzga, kakor nemški. Pa tam stari ljudje tožijo, da sami znajo slovenske knjige brati, ter jih razumejo, njihovi otroci pa, ki po 8 let šolske klopi drgnejo, pa ne, pač pa da znajo nemške knjige brati, samo, da jih ne razumejo. To je žalosten sad „šulvereinskih“ šol.

Slovenski rodoljubi hočejo, da so šole slovenske, da se pa poleg tega še tudi pametno nemški uči. Slovenski rodoljubi želijo, da se slovenski otroci naučé, kar potrebujejo v življenju, da postanejo pametni in poštene moške.

No, kaj pa hočejo „šulvereinovci“? Zakaj tako hvalijo in usiljujejo nemščino? Zato: Ko bi šlo po njihovem in bi bile šole vse nemške nekaj časa, bi pa hitro rekli: poučuje se samo nemški; torej v šolah ni treba Slovencev učiteljev. V Gradcu itd. imamo mnogo nemških pripravnikov, ki bodo težko dobili učiteljske službe. Hajd mej Slovence z njimi. Ti nemški učitelji naj potegnejo tisto četrtino milijona, ki ga blizu dobijo učitelji na Slovenskem Štajerskem; Slovenec, slovenski učitelj pa naj gre po svetu, saj smo ga naučili nemški, da lahko po svetu gre, in po svetu daleč pride! Latinske šole itd. so tudi nemške; torej nastavimo samo nemške profesorje, slovenski profesorji pa naj gredo, kamor znajo. In res tako delajo; na naših latinskih

šolah so sami Nemci z Tirolskega, Solnograškega, Moravskega, kakor da bi je veter skup znosil; Slovenca sta samo jeden ali dva; tako potegnejo ti nemški profesorji do 100.000 gold. na leto, katere pa mora slovenski kmet plačevati. Potem bi rekli: gospodom pri sodnijah tudi ni treba slovenski znati. Torej bodo tam tudi samo Nemce nastavliali, kateri potegnejo tudi najmanj 1/2 milijona na leto. To vse dobijo lepo Nemci, Slovenci pa, ki ne znajo biti gospodarji na svojih tleh, naj bodo, če so lepo pokorni, pa njihovi blapci, pisarji, železniški čuvaji itd.

Nemci bodo tukaj kupovali zemljišča, gorice itd. Saj vidimo, da čedalje več zemlje preide Nemcem v roke. Posestvo za posestvom preide Nemcem v last.

Kdor ima take grde namene, ta je največji sovražnik Slovencev. Nemški „šulverein“ ima take namene, ter dela na vse kriplice, da jih doseže; zato je on naš najhujši sovražnik, in z njim vsak, kdor „šulverein“ podpira, ter pomaga grob kopati samemu sebi, slovenskemu narodu!

„Šulvereinovci“, to so tisti krivi proroki, katerih se je treba čuvati, kajti oblečeni so v ovčjo obleko, znotraj pa so grabežljivi volki!

Slab gospodar, ki pomaga tujcem svoj hram podirati; slab Slovenec, ki pomaga na nič devati slovenski narod, ki podpira „šulverein“.

Kdor je pošten mož, dober Slovenec, ta se ne bode pridružil „šulvereinovcem“, ampak, če pride „šulvereinovcem“, odpodil ga bode s prelepimi besedami slovenskega pesnika rekoč:

Slovenec sem
Od zibel do groba!

Živahno odobravanje mej govorom in koncem govora in klici: „tako je“, „slovenske morajo biti šole“, so jasno kazali, da zbrani moške prav dobro uvidijo bedarijo, ki se z nemškimi šolami uganja.

(Dalje prih.)

„Slovensko pevsko društvo.“

Iz Ptuj. [Izv. dop.]

Lansko leto, o priliki Miklošičeve slavnosti v Ljutomeru, sprožila se je prelepa ideja osnovati „Slovensko pevsko društvo“ za vse slovenske pokrajine s sedežem v Ptui. Smoter društva je:

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XXII. Poglavje.

Samostan.

(Dalje.)

Maksimove oči so se zablistale.

— Oče moj, rajši dam odseči svojo glavo, kakor bi pa dopustil, da bi ona delala kake naklepe proti domovini! Pregrešil sem se jaz s tem, da ne ljubim carja, a nesem se pregrešil z izdajo!

Opat mu je dal odvezo.

— Očiščuje se blavec božji Maksim! — rekel je on: — odpusté se mu vsi prostovoljni in neprostovoljni grehi!

Tiha radost je prešinila Maksimovo dušo.

— Sin moj, — rekel je opat, — tvoja izpoved te je očistila. Sveta cerkev ti ne šteje v greh, da si zapustil slobodo. Bežati od skušnjave je vsakemu slobodno in je celo njegova dolžnost. Pa boj se vabljenja in prilizovanja človeškega rodú. Boj se

primera Kurbskega, kateri je z visokega ruskega bojarja sedaj orodje hudičev.

— Premilostljivi Bog, — nadaljeval je z vzdihom, — za velike grehe nam je poslal Bog hude čase. Pa nam grešnim se ne spodobi, soditi o njegovih nerazumljivih delih. Kadar nam Gospod pošlje glad in druge telesne bridkosti, kaj nam ostaje drugzga, kakor moliti in udati se njegovej svetej volji? Tako je tudi sedaj: poslal nam je nemilostljivega, groznega carja. Ne vemo, zakaj nas kaznuje in pogublja; vemo samo, da je poslan od Boga, in ko se pokorimo Ivanu Vasiljeviču, pokorimo se onemu, ki ga je poslal. Spomnimo se proroških besed: „Ako katera dežela spolnuje zapovedi božje, pošlje jej Bog pravičnega carja in sodnike in razlije na njo vsakersen blagoslov; ako se pa katera dežela pregreši proti Bogu, pošlje jej pa krivičnega carja in sodnike in razlije na to zemljo vsakovrstno zlo.“

— Ostani pri nas, sin moj, živi z nami. Ko bodeš moral oditi, molil bodem jaz s svojimi brati, da bi te Bog povsod varoval, koder bodeš hodil! A zdaj, — nadaljeval je prijazno opat, snevši štolo, — zdaj pa pojdiva k obedu. Po duhovnej hrani ne smemo zaničevati telesne. Mi imamo izredne ščuke

in karase; pokusi naš sir in pij z nami medico na zdravje carja in visokoprosveščenega vladike!

In prijazno razgovarjaje se, peljal je starec Maksima k obedu.

XXIII. Poglavje.

Pot.

Tiho in jednoobrazno teklo je samostansko življenje.

V svobodnem času so menihi nabirali zdravilne trave in zelišča. Drugi so se pečali s slikarstvom, rezali križe in svete podobe iz cipresinega lesa, pleskali z barvami in pozlatovali lesene čaše.

Maksim je ljubil dobre menihe. Zapazil ni, kako je tekél čas. Pa minul je teden, in sklenil je odpotovati. Še v slobodi je slišal Maksim o novih napadih Tatarov na Rjazansko zemljo, in dolgo je že želel vkupe z Rjazanci poskusiti vojno srečo. Ko je to povedal opatu, obšla je starca žalost.

— Kam bodeš hodil, sin moj? — rekel je on. — Mi vsi te ljubimo, vsi smo se tebe privadili. Kdo ve, morda tudi tebe obišče božja milost in zmirom ostaneš pri nas! Poslušaj me, Maksim, ne odhajaj od nas!

(Dalje prih.)

- a) učiti v društvu petje in glasbo;
- b) prirejati društvene pevske in glasbene zборе; in
- c) sodelovati pri narodnih svečanostih.

Tako društvo pogrešali smo povsodi, osobito pa na Štajerskem, Koroškem, Primorskem in tužnej Istriji. Društvo pa ni jedino za razvoj domačega slovenskega petja in glasbe, temveč tudi za narodni provspen eminentne važnosti. Društvo zadobilo je, kakor je bilo že omenjeno, vladno potrdilo in svoje težavno ali hvalevredno delo bi smelo pričeti. Svoje delovanje pa prične, ko hitro broji 50 članov.

Ti razdeli se v sledeče vrste: a) izvršujoč društvenik je vsak, ki pri pevskih in glasbenih zborih sodeluje ter na leto 1 gld. društvenine plačuje; b) ustanovnik je, ki plača enkrat za vselej ali pa v dveh obrokih 25 gld.; c) podpornik je, ki plačuje na leto 2 gld. društvenine; d) časten ud je vsak, ki ga veliki zbor po predlogu odbora takim imenuje zaradi zaslug, pridobljenih za „Slovensko pevsko društvo“ ali pa za slovensko in sploh slovensko petje in glasbo.

Pristopnina je enkrat za vselej 50 kr. Slovenci, mi nismo imoviti, nam ni možno zidati slovenskih učilnic, a lepo krasno slovensko petje zmoremo gojiti, kajti naše slovenske pesnice doné tako milo ginljivo, da so omevale že marsikatero trdovratno srce.

Komur so razmere na Slov. Štajerskem in v drugih mešanih pokrajinah znane, vé, da so nam slovenska društva in tudi pevska neobhodno potrebna.

Kar je bila naloga „Sokola“ nekdanj na Kranjskem, jednaka naloga je „Slovenskemu pevskemu društvu“ na Štajerskem in drugod. — V tem društvu pa se zmoremo združiti vsi Slovenci brez razločka stanú ali „sedanjega“ političnega mnenja. Učimo se od nasprotnika požrtvovalnosti, učimo se po njem tudi složnim biti. Vsakega domoljuba sveta dolžnost je tedaj, da pristopi k temu društvu. Rodoljubi pa, ki hoté prevzeti poverjeništvu za to društvo, izvolijo naj javiti podpisnemu odboru. Vsakega posamičnega dolžnost pa naj bo, da dela za društvo v svojih krogih, kajti društvu bode možno prosperirati in svoji zadači biti kos le tedaj, ako bode brojilo mnogo članov.

V to pomozí Bog!

Osnovni odbor „Slovenskega pevskega društva“.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. maja.

Odseku **državnega zbora** za posvetovanje Kaminskega afere predložil je poročevalec dr. Zack jako obširno poročilo, katerega čitanje je trajalo celi dve uri. Odsek je sklenil to poročilo dati tiskati in začeti potem posvetovanje o njem.

Po poročilih z Dunaja snide se **gališki** deželni zbor še le jeseni.

„N. Fr. Pr.“, katerej so židovski interesi veliko bolj k srcu prirastli nego državni, kar divja, ko vidi, da je večina poslancev izrekla se proti pogodbi s **severno železnico**. Jezi jo, da se tudi levčarji ne potegujejo za to pogodbo, ter da se misel, poddržati to železnico, vedno bolj polastuje parlamentnih krogov. Zato kriči na vse grlo, da je sedaj zmagal radikalizem, ki omajeva vse javne institucije, podpihava sovraštvo mej raznimi stanov, in preti imovini. Kdo ve, javka ta židovski list, kam še pride, ako gremo dalje po tem potu socializma, ko sta edenkrat škandal in bojazen za mandate zmagala v parlamentu. Schönerer je gospod situacije, desnica in levica se mu uklanjata. Podržavljenju te železnice bi se moralo upirati, misli ta list, ker to bi pomnožilo le državni dolg, povečalo silo federalizma, slabilo moč Dunaja, krepilo nemške narodnosti, pa za vse to se sedaj nihče več ne meni. Najžalostnejše je to, da ni nobenega moža več v parlamentu, ki bi se upal temu ustavljati, da se vsak poslanec tako boji zameriti svojim volilcem, da je vsakemu le na mandatu ležeče. H koncu teh dolgih lamentacij pravi ta list, ko bi bila Avstrija parlamentarna država, kakor je Anglija, morala bi sedanja vlada odstopiti, ko bo podlegla v tako važnej zadevi in na krmilo bi moral priti Schönerer. — S tem hoče ta nesramna, podkupljena židinja ostrašiti poslance in ogrditi jih pred njihovimi volilci, hoče jih naslikati kot socialiste, a nadejamo se, da s tem ne bode dosegla svojega namena. Karakteristično je pa to, da ta list daje razumeti, da se poslancem ni treba ozirati na volilce, se ve, da to samo takrat, kadar gre za židovske interese. Država bi ne smela po njenem mišljenju pomnožiti svojih dolgov s podržavljenjem te železnice, dasi tudi bi se dolg dobro interesoval. Ko je pa prejšnja vlada z milijoni podpirala razna sleparska povzetja, je pa bilo dobro, ker je to ugajalo židom. Tedaj se „N. Fr. Pr.“ nikdar ni pritoževala, da državni dolg narašča. — Kakor nekateri listi vedó povedati, se vlada neki ne

bode ustavljala niti podržavljenju te železnice, niti novemu pogajanju z vodstvom severne železnice, a bode stvar pustila odločiti državnemu zboru. Trgovski minister bi neki najrajši videl, da se ta železnica podržavi, Dunajevski pa za to ne mara, ker bi se rad izognil novih državnih dolgov, in že prihodnje leto predložil budget brez deficita.

Vnanje države.

V sredo in v četrtek je **srbski** ministerski svet pod predsedstvom kralja, imel seji, v katerih se je neki posvetoval o posamičnih predlogih, ki se bode predložile zbornici. O novej političnej razdelitvi dežele si neki mnenja ministrov nasprotujejo. Nekateri želé popustiti selanja okrožja in podčiniti okraje naravnost ministerstvu, da se tako doseže strožja centralizacija, vojni minister pa želi razdelitve vse dežele v pet okrožij, katere bi bile v zvezi s petimi teritorialnimi divizijami, da bi se tako lahko hitreje mobilizovalo, ko bi bilo treba. Predloge zakonov se bodo tiskale še le v Nišu, zato se je ondu ustanovila podružnica državne tiskarne.

Krestović še ni imenovan **vzhodno-rumeljskim** generalnim guvernerjem, kakor se je poročalo iz Carigrada, ampak Turčija ga je priporočila kot definitivnega kandidata za guvernersko mesto. Zdaj ga morajo priznati še velevlasti. Ker pa od nikoder ni pričakovati nobenega ugovora, bode on gotovo imenovan. — Bivši generalni guverner Aleko paša preseli se v Pariz.

Dohodki davkov so aprila meseca na **Francoskem** za 6½ milijona zmanjšani za proračunom. Budgetna komisija misli zaradi pomanjšanja državnih dohodkov nasvetovati, prodajo državnih železnic. — Nek telegram generala Milota javlja, da je položaj v Tonkingu izvrsten kar se tiče zdravstvenega stanja francoskih čet in varnosti v delti. Deževje se je začelo in Rudeča reka z vsakim dnevom bolj narašča. Kakor se sliši, bode Francija Tonking tako organizovala, kakor je Tunis, in v Húe bode nastavila ministerskega rezidenta v Ha Noi pa vojaškega gubernerja, poslednjim bode najbrž imenovan general Brière de l'Isle.

Predčeraš se je v **nemškem** državnem zboru začela debata o podaljšanju socialističnega zakona. Proti podaljšanju so govorili vodja svobodne miselne stranke, Stauffenberg, Windthorst, kateri pravi, da so nemški katoliki zato proti socialističnemu zakonu, ker sami že dvanaest let trpé pod še težjimi izjemnimi zakoni, ter se s silo ne da socializem zatreti, kar se najbolje vidi v Rusiji, in tu more pomagati samo cerkev, socialni demokrat Frohme in Alzacijec Abbe. Poslednji je poseben duhovito govoril. Rekel je da sta socializem in anarhizem sorodna, oba sta sovražnika društvene reda a proti njima se je treba boriti z vero in reformami, ne pa s surovo silo. Dve stvari sti no Pruskem utrdili in vzgojili socializem: kulturna borba in pretirana pruska državna ideja. Povsod se hoče kazati državna mogočnost. Zato pa pravijo socialisti: Kar more Bismarckova država, ta more tudi Bebelnova. Alzacijci bodo vsi glasovali proti podaljšanju tega zakona. Za podaljšanje so govorili Minnigerode, Marquardsen in grof Beyer. Nekaj časa je bil tudi Bismarck prisoten pri seji. Včeraj se je nadaljevala debata. Proti podaljšanju je mej drugimi govoril Richter, za podaljšanje pa knez Bismarck, ki je izjavil, če državni zbor zavrne to predlogo, bode vlada jo dognalo v novem državnem zboru. Da Bismarck hoče vsekako prodreti s tem zakonom, kaže to, da je k njemu za v saboto povabljenih mnogo poslancev, a nobeden socialist, k zapnemu pogovoru. Kako bode stvar izpala se še ne ve.

Po poročilih iz Londona javila je Turčija angleškemu kabinetu, da je pripravljena udeležiti se **egiptovske konference**, ob enem je pa izrekla željo, da bi se konferenca ne bavila samo s finančnim vprašanjem ter bi se sešla v Carigradu. — Avstrija se drži jako zdržljivo v zadevi te konference, in neče se mešati v predpogajanja mej Anglijo in Francijo. Sicer se pa naši diplomati bojé, da ne bi pri konferenci na kak način vse orijentalno vprašanje spravilo se v tek, zato želé, da se konferenca omeji na egiptovsko vprašanje.

Dopisi.

Z Dunaja 9. maja. [Izv. dop.] Slovenski poslanci so stavili interpelacijo do gg. ministrov notranjih zadev in za deželne obrambe zastran nezasišane postopanja Slov. Bistriškega župana in c. k. žandarmerije proti avstrijski zastavi. Interpelacija je vzbudila veliko senzacijo, ker nikdo ni mogel verjeti, da se more kaj takega zgoditi, v kateri koli državi z državno zastavo. Na Slovenskem Štajerskem so pač posebne razmere in politički duh, ki tam veje spominja na Prusijo. Čudno je, da je g. okr. glavar Hein izročil oblast nad žandarmerijo županu, katerega političko mnenje mu mora dovolj jasno biti. Zakaj ni poslal komisarja o pravem času, ker je moral poznati prenapetost znanih Bistriških kolovodij in vedel, da sta se isti dan Schmiderer in Nagele napovedala. Njima na čast je na **rotovži** vibrala nemška **črno-rudeče-žolta** zastava in še le bila odstranjena, ko se je cesarska odstranila.

Zares več ko čudne razmere so navstale pod sedanjo deželno vlado štajersko. Tukaj Slovenci vlado podpirajo, na Štajerskem pa še cesarske zastave ne smejo razobesiti, da ne razžalijo prusko-patriotičnega čuta svojih naprednih protivnikov. Tako daleč prišla je vlada s svojim rahlim postopanjem in vednim božanjem svojih najhujih sovražnikov. Mar se na ta način pot pripravlja za prihodnje volitve?

Iz Kamnika 9. maja. [Izv. dop.] Predpretečeno nedeljo je napravila naša Čitalnica na korist ubožni šolski mladini igro „Strah v kuhinji“, v katerej so naši diletantje svoje naloge na občno zadovoljnost dobro rešili. Tudi petje naše „Lire“ je bilo pohvalno vsprejeto. Na koncu igrala se je loterija. Čistega dobička je bilo 50 gold. Najinteresantnejše pri vsem tem pa je bilo sledeče: Dva gospoda sta se potrudila, da sta za dobitke pri nekaterih gospodih poprosila. Kamor sta prišla, se jima je z ozirom na blagi namen kaj dalo. Ko prideta tudi k g. dekanu, se ta odreže: „Ko bi veselice ne napravila Čitalnica, bi dal kaj, tako pa ne dam nič.“ Izvrstno! Dober izgovor o pravem času kaže pravega mojstra. Hvala lepa!

Iz Rudolfovega 8. maja. [Izv. dop.] (Vesela novica.) Začasni, pri občnem zboru „Narodne Čitalnice“ dne 3. maja t. l. izvoljeni odbor pošilja ravno kar tistim gospodom, kateri so se s podpisom zavezali po jedno ali več delnic (po 50 gold.) za dozidanje „Prvega Narodnega doma“ v Rudolfovem kupiti, sledeče vabilo:

P. n. Ker se je do zdaj 120 delničarjev za delniško društvo „Prvi Narodni dom“ v Rudolfovem oglasilo in ker to število z ozirom na to, da je za dozidanje „Narodnega doma“ v Rudolfovem od druge strani 4000 gold. zagotovljenih, v to svrhu zadostuje, se podpisani usojajo, Vas, č. g., povabiti k prvemu občnemu zboru dne 18. maja 1884 ob 10. uri dopoldne v čitalnični dvorani v Rudolfovem, da se

1. določijo pravila in se sklene delniška pogodba in

2. da se izvrši volitev definitivnega upravnega odbora.

Kdor sam ne bi mogel priti k občnemu zboru, naj blagovoli priloženo pooblastilo izpolniti in isto do 17. maja 1884 začasnemu odboru poslati, v nasprotnem slučaju smatralo bi se, da se s tem ujema, kar bode večina navzočnih sklenila.

Ob enem se prosi, da blagovolijo vsi tisti, ki so delnice podpisali, od 1. junija t. l. počenši vsak mesec najmenj 2 gold. na vsako delnico pošiljati c. kr. notarju dr. Albinu Pozniku v Rudolfovem.

Rudolfovo 6. maja 1884.

Podpisani so: za mesto Rudolfovo: g. dr. Alb. Poznik, c. kr. notar in župan v Rudolfovem.

Za bližnjo okolico: g. Karol Rudež, graščak deželni poslanec, vitez Fran Josipovega reda itd.

Za daljno okolico: g. Viktor Rohrmann, posestnik in tovarnar v Rudolfovem in fabrikant v Ljubljani.

Kakor čujem, bode se dozidanje že začetkom meseca junija pričelo in koncem avgusta izvršilo.

Slovesno otvorenje bilo bi potem dne 7. ali 8. septembra jako prilično, ker je praznik Malega Šmarna v ponedeljek, sta torej dva praznika vkupé in se slavnosti lože več občinstva udeležiti.

Da pa bode slavnost velikanska, — ne v ožjem smislu samo za Dolenjce, — temveč obče-slovenska, povabila se bodo vsa narodna društva iz vse Slovenije, v prvej vrsti se ve da slavni slavčki Ljubljanske narodne Čitalnice in vrli „Ljubljanski Sokol“.

V kratkem konstituiral se bode odbor, kateri bode za č. goste stanovanja in vozove do železniške postaje Krško-Videm, od katere postaje se najbližje — v štirih urah — semkaj dospe, preskrbel, sploh vse ukrenil, kar bode za dostojen vsprejem č. gostov potrebno.

Goreča želja dolenjskih rodoljubov bode se torej vender le, kljubu obupavanju nekaterih, spolnila, „Prvi Narodni dom“ bode kljubu temu dozidan, da mu je že ranjki „Laibacher Tagblatt“ pred petimi leti smrt (eksekutivno prodajo) prorokoval; „butelj“ ti si zaspal, a zlate črke „Prvi Narodni dom“, katere se bodo ponosno raz čela tega poslopja svetile ter tuje in domače rodoljube vanj vabile, porok nam bodo, da tu živi zaveden narod, kateri sicer prijateljski pozdravlja vsacega mirnega tujca katerekoli narodnosti, a gospodovati mu ne pusti in da na ta narod „butelj secundus“ („Wochenblatt“) nikoli računati ne bode mogel.

V to ime kličem lepemu podjetju najboljši uspeh in č. gostom „na srdačno svidanje“ 7. sept. v Rudolfovem!

Domače stvari.

— (Zopet Premierstein!) Slišati je, da minister Conrad z vsilo dela ra to, da bi — baje svojega sorodnika — znanega zagrizenega nemčurja in v verskih zadevah največjega laksista pl. Premiersteina posadil na škofijski sedež Ljubljanski. Po vsem Slovenskem je še znano, kako se je veselilo duhovenstvo in ljudstvo, da je g. kanonik šel iz naše domovine in sedaj leze nazaj čez — planke v ovčjak, akoravno ni prihujljen niti pri duhovščini niti pri ljudstvu: pri prvem zavoljo laksizma, kajti znano je, da so ga že mladi bogoslovci, opazovajoč pri najsvetejših opravilih imenovali za čast njegovega bivanja v Ljubljani, „kanonik, kateremu je vse wurst & pomade“, zavednim Slovencem je pa tudi v spominu, da je g. kanonik delal v deželni šolski svet v soglasji z nemčurji, kolikor je mogel v kvar željam in pravicam slovenskega ljudstva, zaradi česar mu je že pokojni Krizostom odvzel čast deželnega šolskega svetnika. Mislimo, da bi gosp. Premierstein celo poštenim Nemcem ne bil po godu. Iz tega je razvidno, da je kandidatura Premiersteinova smešna, prečudna in res impossibilis: vemo iz zanesljivih virov, da bi se vsa duhovščina podpisala zoper njega, ako bi govorica hotela re-nica postati, ves slovenski narod pa glasno klič: videant consules...

— (Za „Prvi narodni dom v Rudolfovem“) zagotovila sta gospod vitez Schneid in gosp. dr. Karol Slanc, vsak 2000 gld. Naj bi plemeniti čin, vsled katerega bode možno dogotoviti to podjetje, vzbudil požrtovalnost tudi v srcih drugih imovitih rojakov! — Kakor čujemo bode gosp. dr. Slanc, ko dovrši svojo prakso, nastanil se kot odvetnik v Rudolfovem, kjer se že davno čuti potreba odvetnika — narodnjaka.

— (Kegljišče) v kazinske restavraciji, katero so stoprav te dni napravili, inštalirano bode danes s kegljanjem za dobitke na korist nemškega „schulvereina“-a. Pa menda vender ne za potovalni fond, da bodo šli c. kr. profesorji, Linhart, Binder in Nedved o binkoštih k občnemu zboru nemškega „schulvereina“, v Gradec kot izvoljenci „Ortsgruppe Laibach“, grofu Tsafaju oponirati in viteza Schönerer-ja, ki bode prišel tja, proslavljati?!

— (Gosp. prof. dr. J. J. Binder) poslal nam je dopis, da v svojem govoru pri komersu turnarjev ni rekel: „— naj se kranjske deželne belomodro-rudeče zastave spleto v biče in z njimi iztirajo Slovenci iz dežele“ — kakor je stalo v 103. številki našega lista, in da tudi zavoljo teh besed ni bil obsojen. — Ravno isto, kar smo mi pisali v 103. številki, poročali so že pred meseci drugi slovenski listi. Čudimo se tedaj, da je g. prof. Binder še le sedaj, ko je njegov priziv zavržen, postal toli rahločuten. Ker se pa tiče obsodbe, bil je prof. Binder kaznovan z globo 20 gld., ker je v nepolitičnem društvu imel političen govor. Katere besede je rabil, v razsodbi ni povedano, in se zaradi znanih odnošajev konstatovati ne da. Mi tedaj konstatujemo le to, da smo v slovenskih listih čitali, da naj bi se iz kranjskih deželnih trobojnic splele „knute“, da se iztirajo Slovenci.

— („Škrata“) izide danes 9. številka. Opozarjamo posebno na po obliki in jeziku dovršene pesni Čivkoslava Lažana, ki je v zadnji čas začel priobčevati svoje proizvode v tem listu.

— (Gosp. F. S. Vilhar) namerava izdati drugi zvezek svojih skladb še tekom t. l. Preverjeni smo, da bodo vsi prijatelji glasbe to vest radostno vsprejeli.

— (Ljubljanska kolona rudečega križa) obstoječa iz udov veteranskega društva bode prvičkrat v svoji uniformi nastopila pri pogrebu udati kolone g. Pečnikarja, ki bode jutri ob 4. uri popoldne pokopan.

— (Deželna vlada) je po nasvetu dež. odbora razpustila cestni odbor Kamniški zaradi nerada v gospodarstvu. Deželni odbor je bil že lansko leto začel preiskavo vsled objav gg. dra. Samca in Janeza Levca, da istopita iz cestnega odbora, v katerem nesta hotela več sedeti, ko sta izvedela o umazanem postopanju nekaterih odbornikov in načelnika Jermana. Prav tako!

— (Mesečni živinski semenj) je bil slabo obiskan, kar ni čudo ker se vršil zadnji po-

nedeljek veliki semenj. Prignalo se je 383 komadov živine, mej isto največ konj, katerih so laški kupci precej kupili, ker konje na Laškem sedaj za mlatev riža potrebujejo.

— (Odločili) so danes rano zjutraj ponočnjaki tablo fotografa gosp. Pogorelca na oglu tik frančiškanskega mostu, kjer je imel razpostavljene svoje fotografije in jo odnesli, če je neso vrgli v Ljubljano. To je jako zloben čin, ki našemu domačemu obrtniku, g. Pogorelcu, napravi nad 30 gl. škode.

— (Zanimljiv županijski pečat.) V okraji Kamniškem je občina z imenom Moste. Tam so imeli očetje župani od nekdaj že svoj pečat kot znamenje županijske oblasti. Skoraj skozi celih 20 let so pritiskali župani ta pečat, počrnivši ga na plamenu lojave sveče na akte svoje modrosti. S pečatom so se natiskovale tri besede: Prešiči stve v Mostah.

— („Bratovščina hrvatskih ljudi u Istri“) imela je 30. m. m. v Kastvu sejo, pri kateri se je razdelilo 350 gld. podpore ubogim istrskim dijakom.

— (V Rimskih toplicah) postajata počenši od 15. t. m. brzovlaka št. 3 in 4.

— (Zaslednica.) Kr. podžupanija v Zagrebu poslala nam je naslednjo naslednico: Peter Miklavšek, rodod iz Zagreba, 40 let star, srednje visokosti, podolgastega, malo kozavega obraza, sivih očj, rujavih (kostanjevih) obrvij, nosa jako šiljastega in kozavega, primernih ust, rujavih las, zob spredaj drobnih in zdravih, brk in brade rujave, v rudeče se preminjajoče, mej razgovorom često nasmejaajoč se, govoreč hrvatski, nemški in italijanski, ulomil je v omaro in ukradl na škodo Nikole Švarca v Bistri listino z 240 gld. v gotovem (jeden stotak, dva petdesetaka in 4 desetake), dve menjici z l. 1868 za 5555 gld. in več dokumentov, ki so za okradenega velike vrednosti, ter iz Bistre, kjer je v zadnji čas kot mizar delal, pobegnil. Kdor bi ga ugrabil naj ga pod varnim spremstvom pošlje podžupaniji v Zagrebu.

— (Razpisana) je služba druge učiteljice na dvorazredni dekliški šoli v Kranji. Plača 400 gl. Prošnje do 10. junija t. l. na okrajni šolski svet v Kranji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 10. maja. Novi deželni volilni red za Štajersko je že sankcioniran. Volitve bodo razpisane julija ali začetkom avgusta.

Berolin 10. maja. Generalni adjutant, grof Goltz, ki zastopa cesarsko obitelj pri pogrebnej slavnosti ima seboj lastnoročno pismo nemškega cesarja na cesarja avstrijskega.

Rovigo 10. maja. Pri Cerei trčila sta dva železnična vlaka vkupe. 19 vojakov in jedna civilna osoba ranjena.

Razne vesti.

* (V Londonu) izdal je pod naslovom: „Cyril and Lionel, and other Poems, a volume of sentimental Studies“ mlad pesnik Marko Andrej Rafalovič zbirka pesni, katerim se divi ves Londonski književni svet in katere znani francoski kritik J. J. Weiss v „Journal des Debats“ s hvalo obsiplje. Rafalovič je jedva 19 let star, rodod Rus. V mladosti prišel je v Pariz, od tam pa v London.

* (Eksplozija.) V nekej tovarni blizu mesta Ayra na Škotskem bila je predvčeraj zjutraj silna eksplozija dinamita, 10 ljudi je ubitih, dva ranjena.

Narodne-gospodarske stvari.

0 žganjpitji.

(Konec.)

Vsekako se mora, ako se hoče zmanjšati žganjpitje, cena špirta, iz katerega se dandanes skoraj izključljivo žganje za pijačo meša, toliko povišati, da bo žganje dražje, nego vino ali pivo. To bi vsaj nekoliko odvrglo ljudi od žganjpitja, ki bi vsaj nekoliko se rajši prišli vina ali piva; za take pive pa, ki menijo, da njim ni živeti brez žganja, tudi povišanje cene ne bode imelo nobenega upliva. Jako koristen se mi zdi angleški zakon z leta 1860 od 28. avgusta. Tam obstoji davek od izdelovanja špirta, ki je jako nizek.

Špirit, ki se ima porabiti v industrijalne namene se denaturalizuje tako, da ni za uživanje, špirit pa, ki je za konsum namenjen, se spravlja v carinskih zalogah in nanj se naloži po štiri šilinge davka na galono, to je: pet goldinarjev od štiri in pol litra.

Avstrijski državni zbor ima v pretresovanju nov zakon za obdačenje špirta, in če pri načrtu ostane, se bode plačalo produkcijskega davka okolu

devet krajcarjev na liter. Naš mejnarodni in politični položaj ni tak, da bi smeli pričakovati, da bi se naložilo na špirit, konsumu namenjen, toliko davka da bi zamoglo naše vino in pivo v ceni z žganjem konkurirati.

Prej ali pozneje pa bode državno oblastvo prisiljeno z ozirom na velika bremena, katera naraščajo državi v bolnišnicah, norišnicah in jetnišnicah po takih ljudeh katere je žganje v te zavode spravilo, iskati sredstva, da se omeji žganjpitje, prisiljeno bode to storiti, če bode hotelo ohraniti ljudstvo krepko za brambo domovine.

Kako slabi žganje ljudstvo na Gorenjskem, nekaj najkrepkejša na Kranjskem, razvidno je iz slabega rezultata letošnjega navačenja v Kamniku in Kranji, ker se ni mogel dopolniti določeni kontingent.

Represivnih zakonov za celo našo državno polovico veljajočih še do zdaj nemamo, razen jednega paragrafa v kazenskem zakonu, ki preti s kaznijo onim, ki imajo na odrih in strehah opravilo, pa se upijajo in onim poslom, ki bi pijani s svojo malomarnostjo povzročili požare. Za Gališko je bil izdan zakon z dne 19. julija 1877, ki določuje kazni ljudem, ki se upijajo in tudi krčmarjem, ki zlorabijo svojo koncesijo v to, da se ljudje upijajo. Omenjeni zakon bi jako vstrelal tudi našim razmeram in poprositi bi bilo, da državni zbor jednako postavlo sklene tudi za našo kranjsko deželo.

Vsa navedena sredstva pa ne bodo, po skušnjah v družbi državah soditi, uničila žganjpitja. Po mislih, poročevalca bi bilo pač najboljša sredstvo to, da se prodajanje špirta podvrže onim določbam, ki so veljavne glede prodajanja smodnika, strupov in zdravil. Kdor rabi špirit za industrijalne namene dobi certifikat od politične gospodske, s katerim se izkaže pri prodajalcu špirta, da mu izroči v certifikatu določeno množino.

Ta omejitev prodaje špirta je tem bolj potrebna, ker postanejo vse še tako stroge naredbe glede žganja iluzorične s tem, da si po samičnik, če bi žganja dobiti ne mogel, kupi v prvi prodajalnici špirta in iz njega žganje nameša.

Dr. Samec stavi konečno sledeče predloge: Enketa naj sklene:

1. Deželni zbor se naprosi, da pretresuje vprašanja, bi li ne bilo koristno, če bi se po deželi ustanovile jedilne postaje za berače in popotne pomagace? (Ta predlog se ne odobri)

2. Deželni zbor naj bi izrekel prošnjo do vlade naj se na špirit, ki je za konsum namenjen, naloži toliko davka, da bi zamoglo vino in pivo v ceni z žganjem konkurirati. (Vsprejeto.)

3. Deželni zbor naj naprosi vlado, da predloži državnemu zboru postavlo zoper pijančevanje za Kranjsko, kakor ima Gališka. (Vsprejeto.)

4. Enketa pripozna, da je najboljša sredstvo, da se žganjpitje odpravi, da se prodaja špirta podvrže takim naredbam, ki so veljavne glede prodaje strupov. (Vsprejeto.)

Zahvala.

Slavni odbor narodne Čitalnice Kamniške izročil je tukajšnji ljudski šoli 50 gold. kot čisti dohodek veselice v 27. dan aprila t. l., prirejene na korist revnim učencem in učenkam.

Za ta znesek se podpisana najiskreneje zahvaljuje ta sl. čitalničnemu odboru, sl. občinstvu za njegovo blagovoljno požrtovalnost, gg. pevce in vsem drugim gospodom in gospodičinam, kateri so pri tej veselici sodelovali blagovolili.

Jarnej Cenčič,
vodja dekliški šoli.

Valentin Burnik,
vodja deški šoli.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. maja	7. zjutraj	744.36 mm.	+10.6°C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	742.29 mm.	+19.4°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	742.50 mm.	+12.4°C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura +14.1°, za 1.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. maja t. l.

(izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld.	85	kr.
Srebrna renta	81	50	
Zlata renta	101	70	
5% marcna renta	96	25	
Akcije narodne banke	855		
Kreditne akcije	320	70	
London	121	55	
Srebro			
Napol.			
C. kr. cekini			
Nemške marke	59	50	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	124	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	80	
Ogrska zlata renta 6%	122	50	
	92	40	
	89	15	
5% papirna renta 5%	104	50	
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	100 gld.	115	
Dunava reg. srečke 5%	123	50	
Zemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	108	40	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	107	75	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	176	50	
Kreditne srečke	10	19	
Rudolfove srečke	120	115	
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	211	
Tramway-društ. velj.			

JOSIP RAUNICHAR,
v Ljubljani, Židovske ulice št. 6,
priporoča svojo bogato zalogo (178—8)
čevljev
za gospode, dame in otroke,
dobro in elegantno izdelane, po najnižji ceni.

Važno za gostilničarje!
Podpisani naznanjam, da imam v zalogi, kakor
vsako leto, vsake velikosti
ledenice (Eiskasten),
v katerih se dadó dobro hraniti jedi in pijače; tudi
popravljam stare in zamenjam z novimi.
Vnanja naročila izvršujem takoj in točno.
Janez Podkrajšek,
v Ljubljani, Trnovo št. 19.
(212—6)

S 1. majem se je odprla
mineralna kopelj
TOPLICE NA DOLENJSKEM.
Najbližnje želez. postaje: Ljubljana, Litija, Videm.
Vožnja po pošti iz Ljubljane v Rudolfovo 3 gld. 60 kr.
Kopelj 30° R. velja 6 in 15 kr. Soba 70, 80 kr. in 1 gld.
Električna kopelj v basinu 30 kr. električna kopelj v banji
50 kr. — Za dobro kuhinjo in izvrstna avstrijska vina ter
Grško pivo je najboljšje skrbjeno.
Kulawiz,
(281—3) topliški zdravnik in najemnik.

HENRIK URBAN,
specerijska prodajalnica
na debelo in drobno,
„zur blauen Kugel“,
Maribor, Magdalenino predmestje,
priporoča svojo bogato zalogo vsakovrstnega
specerijskega blaga
po kolikor mogoče nizkih cenah z zagotovilom so-
lidne postrežbe. (316—1)

Bratov Koslerjev pivarna.
Usojam se slavnemu občinstvu naznaniti, da sem prevzel gostilnico v
gg. bratov Koslerjev pivarni in da se otvori
v nedeljo 11. maja t. l.
popolnem na novo opravljeni
vrt s salonom.
Razven priljubljenega Koslerjevega carskega piva točila se bodo
izvrstna naravna vina in se bodo postreglo celi dan z mrzlimi in gor-
kimi jedili hitro in ceno.
K mnogobrojnemu obisku vabi s spoštovanjem
HUGO EBERL.
(318)

Do 1. junija in od 1. septembra stanovništvo znižana za 25%.
Zdravilni kraj
KRAPINSKE TOPLICE
na Hrvatskem (poštna in telegrafska postaja).
Te toplice so od postaje **Zaprešič** južne železnične proge Židani Most-Sisek
oddaljene 3 ure in od postaje južne proge **Poljčane** 4½ ure. **Akratotherme** teh
toplic, dosega južne 30° do 35° R., so neprekosljive v svoji izredni zdravilnosti pri
protinu, trganji v udih in otenkih ter njega naslednjih, ischiadi, neuralgiji,
kožnih boleznih in ranah, kronični Brightijevi bolezni, mrtvudi, patho-
logičnih procesih ženskih seksualnih organov itd. Toplice so odprte od
1. aprila do konca oktobra ter imajo po najnovejših zdravstvenih principih urejene
velike vodnjake, posebne banje iz marmorja, douhe-kopeli, caldarije po-
tivnice, massage, lekarno itd., vse po najnovejših zdravilnih načelih, stanovanja,
restavracije, obednice, kavarne in bišjardnice, cursalon, godba, park, bi-
blioteka itd. obetajo vse moderne ugodnosti v polni meri. Od 1. maja naprej
vozijo se mej Toplicami in železnično postajo Poljčane omnibusi z neomejenim
številom oseb po priho u Dunajskega vlaka ob 9½. uri zjutraj za vožnjo ceno
3 gld. za osobo. K vsakemu drugemu vlaku stojé na razpolaganje prični vozovi. Od
1. junija ponujali se bodo tudi na postaji **Zaprešič** ob vsakem došlem vlaku vozovi
do Krapinskih Toplic. — Na vprašanje odgovarjata in dajeta zahtevana pojasnila o teh
toplicah vodstvo toplic in njihov zdravnik, sanitetni svetnik **dr. Edgar vitez Aigner.**
— Brušnice o toplicah dobé se po vseh knjigarnah, prospekti pa pri vodstvu.
Krapinske Toplice v aprilu 1884. (247—3)

Št. 8002.

(311—3)

Razglas.

Ker je letos izvoljeni mestni odbornik gospod
Fran Fortuna odborništvu se odpovedal, razpisuje
se vsled sklepa mestnega zbora z dne 5. t. m. po
propisu prov. občnega reda za Ljubljansko mesto
nova volitev jednega odbornika v I. razredu in do-
loča, da se bode ta volitev vršila

dne 13. t. m. od 8. do 12. ure
dopoludne v mestni dvorani.

To se naznanja s pristavkom, da se bodo gla-
sovní listki v pravem času gospodom volilcem do-
stavili.

Mestni magistrat v Ljubljani,

v 6. dan maja 1884.

Župan: Grasselli.

MOKA

iz najboljšje prave banaške pšenice, popolnem suha,
v lastnem umetnem mlinu na valarje napravljena,
prodaja po najnižjih cenah na debelo in drobno

M. J. GWARDIA, (279—4)

v Ljubljani, v Slonovih ulicah št. 50.

ADOLF EBERL,
stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec
slikanih napisov. Lakirnik.
Lastna fabrikacija
oljnatih bary, lakov in firnežev.
Prodaja na debelo in drobno.
Ljubljana, (301—2)
Marijin trg, tik frančiškanskega mostu.
Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

C.k. privilegij
šivalnih strojev.

Ivan Jax,
v Ljubljani, Hôtel Evropa.
Zaloga vsakovrstnih
šivalnih strojev
za družine in rokodelce, rabljivih za
vsakotero šivanje. (113—14)
6letna garancija!
Podnik brezplačno. Na mesečno obroko po 4—5 gl.

Danes
se začne točiti

v gostilnici „zur Rose“ v Židovskih ulicah
sloveče (312—2)

letno ali uležano pivo
iz meščanske pivovarne v Plznu.

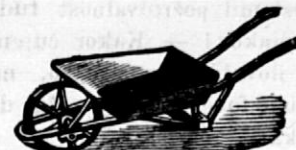
Prememba stanovanja.
Dr. JOSIP KAPLER,
c. kr. okrajni zdravnik,
stanuje sedaj
v Virantovej hiši na Sv. Jakoba trgu,
in ordinira zjutraj od 8.—9. ure in opoldne
od 12. do 1. ure. (307—2)

Mejnarodna linija.
Iz Trsta v Novi-Jork in Brazilijo.

Veliki prvovrstedni parniki te linije vozijo redno v
Novi-Jork in vsprejemajo blago in potnike po najnižjih
cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.
Parnik „Britannia“, 4200 ton, v 15. dan maja.
„East Anglia“, 3400 „ v 10. „ junija.
Kajuta za potnike 200 gld. — Vmesni krov 60 gld.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na
Emiliano d' Ant. Poglayen,
generalni agent.
Potniki naj se pa obrnejo na **J. TERKULE,** ge-
neralnega pasaznega agenta, Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro
Comunale, v Trstu. (291—6)

Železna
ročna vozila
in
kolesa za vozove
vsake vrste.
CARL MORGENSTERN & Comp.
Tovarna strojev za plinske vodne in
trombne naprave. (298—2)
Wien, Fünfhaus, Gaspasse 6.

LUD. WIDMAYER,
Delavnica: stavbeni in mizar
Gospoke ulice št. 10. za hišno opravo, Prodajalnica:
Na Bregu št. 10.
priporoča svojo veliko zalogo likane in lakirane
hišne oprave,
divane, garniture, matrace na peresih in žimnate matrace,
vozičke za otroke, kaniše za okna
po jako nizkih cenah.
Tudi prevzame vsa v njegovo stroko spadajoča dela, **stavebna** in za
hišno opravo. Poprave izvrši točno in dobro in po najnižjih cenah.
Za mnoga naročila se priporoča
Ludovik Widmayer,
(319—1) stavbeni in mizar za hišno opravo.

Glavna zaloga
naravnih rudninskih vodá in studenčic:
Adelaidin studenec, Bilinska kislá voda, Carinthia-studenec, Emski
Viktoria-studenec, Emski hrenček, Franc Josipov grenki vir, Friedrichs-
hallna grenka voda, Gleichenbergski Konstantinov vir, Sv. Ivana vir,
Emin vir, Klausenski jekleni vir, Giesshüblerska kislá voda, Hallska
jedna voda, Hunyadi-jeva grenka voda, Karlsbadská mlinšica, Gradska
voda in vrelec, Marienbadská križna voda, Prebavská kislá voda, Kron-
dorfska kislá voda, Bilinska in Saidshübska grenka voda, Rodanjska
kislá voda, Rakoczy grenka voda, Rogatska kislá voda, Rimski studenec,
Ofenski Viktoria-studenec, Selters voda, Sv. Lovrenca jeklena kislina,
Karlsbadská vrelská sol, Marienbadská in Hallska jedná sol, Emske
pastile, Bilinske pastile itd.
Že 26 let obstoječa trgovina z rudninskimi vodami daje ne samo sani-
tetnemu uradu, nego tudi vsakemu izmed naročnikov izvršne fakture na razpo-
laganje, da se vsako lahko preveri, da so sklenice napolnene s pravimi friš-
nimi imenovanimi vodami. S spoštovanjem
Peter Lassnik v Ljubljani. (317—1)
(Popise o vodah in brošure zastonj.)